

Eric Seijn en zijn fantastische baan

“Betrokkenheid (hoofd)greenkeeper vergroten”

De landelijke pers uitte veel lof over de golfbaan van het Rijk van Nunspeet toen Het Rijk op 29 augustus jl. op vier golfbanen tegelijkertijd haar golf-spektakel hield. Golfweekly plaatste dit voorjaar de Nunspeetse greens op de derde positie van de golfbaan met de beste greens in ons land. De redactie bezocht greenmanager Eric Seijn. Hij drukt samen met zijn medewerkers een belangrijk stempel op de kwaliteit van deze Veluwe baan, maar ook op de Rijk golfbanen bij Nijmegen, Sybroek en Margraten.

Auteur: Broer de Boer

Op het visitekaartje van Eric Seijn (44) staat ‘adjunct-directeur’. Maar feitelijk stuurt hij de greenkeeping aan op de vier golfbanen van Het Rijk. Dat is de hoogst denkbare carrièrestap die een hoofdgreenkeeper kan maken. Eric komt uit een aannemersgeslacht; hij volgde het tuin/bosbouwonderwijs; startte hoveniersbedrijfjes op die hij weer verkocht. Uiteindelijk benaderde een Veluwe landgoedeigenaar hem om de verantwoordelijkheid te dragen voor een 300 hectare groot terrein. Van daaruit kwam Eric voor het eerst in aanraking met de golfwereld. We schrijven dan het jaar 1989.

Carte blanche

Eric maakte de groei door van hoofdgreenkeeper/eindverantwoordelijke voor de greenkeeping tot rechterhand van het management op Het Rijk van Nunspeet. En eigenlijk heeft hij sedert 1995 een soort carte blanche gekregen om een opwaartse lijn te creëren in de kwaliteit van de baan in Nunspeet. Nadat Het Rijk van Nunspeet een andere eigenaar kreeg, die bovendien acquisities deed in de vorm van banen bij Sybroek en Margraten, bereikte Eric al gauw het verzoek om zijn licht ook te laten schijnen over de baan in Nijmegen en aanpassingen te doen om het product verder te verbeteren. Eric: “Vanaf 2003 heeft de onderneming dus een behoorlijke groei ondergaan. Ik was aanvankelijk dus min of

meer operationeel bezig met greenkeeping, maar onherroepelijk komt er dan een moment dat je keuzes moet maken en je kindje – Nunspeet in dit geval – los moet laten.”

Golfbaan als product

Sinds de reeds genoemde acquisities vervult Eric als adviseur vanuit de staf een functie waarin hij de greenkeeping op alle vier banen aanstuurt. En als hij dat vertelt, haast hij zich te zeggen dat de Rijkbanen autonoom zijn en dat dit dus ook geldt voor de hoofdgreenkeepers op de vier banen. “Alle banen worden geëxploiteerd volgens de basisfilosofie van het Rijk Golfbanen: kwaliteit, vriendelijke service, toegankelijkheid en samenwerking”, aldus Eric. “Eens per twee tot drie weken heb ik overleg met de hoofdgreenkeepers, zo je wilt, een moment waarop ze ook een stuk verantwoording komen afleggen. Daarbij stuur ik vooral op de kaders waar binnen we werken binnen Het Rijk golfbanen.” Het product – en daarmee bedoelt Eric de golfbaan – moet herkenbaar zijn in de markt, waarbij de locatie voor een deel bepalend is voor dat product. “Dat geldt ook voor factoren als bodem, ligging en speeldruk. Samen bepalen ze de marsroute voor de greenkeeping. Eén en ander is vastgelegd in een onderhoudsbeleidsplan dat onder meer specificeert hoe de greens, en tees en fairways erbij moeten liggen en bijvoorbeeld ook de oppervlaktes ervan aangeeft.

En zoals ik zei: hoofdgreenkeepers zijn en blijven autonoom in hun doen en denken.”

Betrokkenheid

“Een ploeg greenkeepers moet aangestuurd worden door een hoofdgreenkeeper die zijn verantwoordelijkheden kent én neemt én zijn mensen op een goede manier coördineert.” Dat is volgens Eric een belangrijke randvoorwaarde voor succes. “Om tot een hoogwaardig product te komen is ook betrokkenheid bij het werk een belangrijke voorwaarde. Daarbij zegt een (hoofd)greenkeepersdiploma niet alles. Het is de betrokkenheid waarop ik steeds hamer. Daarnaast is er voor de hoofdgreenkeeper een zeer belangrijke taak weggelegd in het voeren van een open communicatie met zijn ploeg. Ik zie daarin een te groot verschil tussen ‘privé’-banen en commerciële banen. Bij de laatste banen loopt dat - generiek - veel beter. Specifiek vind ik het combineren van commerciële en productgerichte competenties zeer belangrijk. Dit moet veel meer ineen smelten. En daarin is een belangrijke rol weggelegd voor de hoofdgreenkeeper.”

Beter invullen

Eric Seijn vervolgt: “Greenkeepers zitten ook veel te vast op de banen waar ze werken. Ik zou adviseren: probeer eens te switchen of maak gebruik van firma’s die in het buitenland actief

Hoofdgroenkeeper Eric Seijn

2009: de beste groenkeeperswerkplaats van Nederland.

zijn en educatieprogramma's aanbieden, zoals de grote leveranciers van materieel. Hoewel opleidingen een goede bijdrage leveren vind ik de scholing van groenkeepers gebaseerd op een te smalle basis. Als je naar het buitenland kijkt, mogen we van de Nederlandse hoofdgroenkeeper veel meer verwachten. Vanuit de golfbanen denkt men veel te weinig na over deze functie. Ik denk dat op 60 procent van de Nederlandse golfbanen de invulling ervan veel beter zou moeten. Een hoofdgroenkeeper moet proactief bezig zijn, structuur kunnen aanbrengen en zowel commercieel als plan- en projectmatig bezig kunnen zijn. Daarin ligt misschien ook nog een verdere uitdaging in de opleidingen. En geloof me, de functie van een hoofdgroenkeeper is aan het veranderen van een operationeel meewerkend iemand tot iemand die alles moet weten wat zich op de werkvloer afspeelt: een hoofdgroenkeeper moet mensen aansturen en krijgt te maken met personele zaken. Maar de hoofdgroenkeeper wordt ook de persoon die zich zeer bewust moet zijn van de combinatie van economisch en ecologisch denken. Sommige hoofdgroenkeepers kunnen dit uitstekend aan, hoewel ecologie vaak ook - onterecht - uitsluitend als een operationeel punt gezien wordt. Ook dat vraagt om aandacht. De hoofdgroenkeeper zou je dus kunnen zien als de manager van het gras in combinatie met ecologische en economische aspecten die daarbij spelen. De keuze hoever men gaat met de ecologie op de baan? Dat blijft natuurlijk een beleidszaak!"

Constant 90 procent

Van alle golfbanen van Het Rijk betitelt Eric die van Nunspeet als de locatie die momenteel de hoogwaardigste kwaliteit biedt. Maar hoewel hij ambitieus is, blijkt Eric ook zeker een realist te zijn: "Ik probeer wat kwaliteit betreft niet de top te bereiken maar 90 procent daarvan, zodat we bij

grote toernooien nog extra kunnen pieken. Onze organisatie vindt een constante kwaliteit bieden veel belangrijker dan te pieken met de kwaliteit van de golfbaan. Nunspeet vormt ons referentiekader voor de andere banen. Dit jaar namen we op het Rijk van Nijmegen de uitbreiding naar 45 holes in gebruik. De kwaliteit van deze baan geven we nu gestalte op basis van onze ervaringen in Nunspeet. Maar we trekken ons Nunspeetse referentiekader ook door in de groenkeeperfaciliteiten. In het jaar 2000 realiseerden we in Nunspeet door nieuwbouw een uitbreiding en modernisering van de groenkeepersaccommodatie. Vorig jaar werd deze accommodatie in vakblad Groenkeeper uitgeroepen tot de 'Beste groenkeeperwerkplaats van Nederland'. Naast de werkplaatsinrichting werd ook het personeelsonderkomen in het oordeel meegenomen. De accommodatie behoort dus blijkbaar ondanks een leeftijd van 10 jaar nog altijd tot de top van Nederland. Dit concept, waarin efficiënt en professioneel werken voorop staat, gaat ons uitgangspunt vormen voor het nieuwe groenkeeperonderkomens in Nijmegen en vormde tevens de basis voor ons nieuwe onderkomen in Margraten, gebouwd in 2008. Feitelijk is het, afgezien van wat aanpassingen die wettelijk voorgeschreven zijn, gewoon het één op één kopiëren van een beproefd concept. De groenkeepersaccommodatie in Margraten is overigens wel iets kleiner uitgevoerd."

Back to base

Een waardevolle eigenschap van Eric is dat hij 'out-of-the-box' durft te denken. Met de wetenschap dat hij van mening is dat er nog veel kan verbeteren in de groenkeeping, vraag ik hem om een concreet voorbeeld te geven. Eric Seijn: "Vaak is de insteek het verlagen van kosten en het tegelijkertijd verbeteren van het product, je kunt je

Groenkeepers maaien de greens gewoon weer met de hand op Het Rijk van Nunspeet.

afvragen of dat een juiste aanpak is. Ik heb enkele jaren geleden -en overigens alleen in Nunspeet- aangegeven om 'back to the base' te gaan. Dat betekende dat de groenkeepers de greens gewoon weer met de hand zijn gaan maaien. Zoiets levert natuurlijk discussie op. Maar toch hebben we in productiviteit en kwaliteit kunnen winnen zonder extra personeelskosten te maken."

Tijdbesparing

Zo'n opmerking maakt nieuwsgierig. Hoe heeft zijn hoofdgroenkeeper op Nunspeet dat kunnen realiseren? "De hoofdgroenkeeper heeft hier het systeem verlaten om 's ochtends eerst gezamenlijk alle greens te maaien", vertelt Eric. "Groenkeepers hebben thans vaste maairoutes en nemen in hun werkzaamheden direct ook het bunkers harken bij de greens mee. Dat bespaart meteen veel tijd. Bovendien kunnen we nu veel beter traceren wanneer er iets schort aan de maaimachine of aan de werkmethode van een groenkeeper. Iedereen heeft nu zijn eigen gebied, met vaste routes op de baan. Deze aanpak in Nunspeet bespaart ons veel transportbewegingen. Maar het blijkt dat ook de golfer dit als veel plezieriger ervaart. Het oponthoud tijdens het spelletje is misschien iets langer, maar men hoeft veel minder vaak rekening te houden met de aanwezigheid van groenkeepers. We kunnen de kwaliteit van het werk van de medewerkers exact traceren en ook nog eens monitoren. En dat is belangrijk wanneer je de kwaliteit van je product constant wilt houden of wilt verbeteren. Overigens merk ik dat collega's op andere golfbanen hier sceptisch over zijn. Maar bij ons werkt het. Dergelijke procesveranderingen roepen altijd weerstanden op. Maar uiteindelijk krijgen medewerkers uiteindelijk toch vrede met een stukje werkdruk als ze zien dat het product, dat ze leveren, erop vooruit gaat."